

Trubbel i parken

Hunter drog ett djupt andetag. "Jag säger inte sådana ord."

Diana Evelyn Nielson

(Baserad på en sann berättelse)

Det här hände i USA.

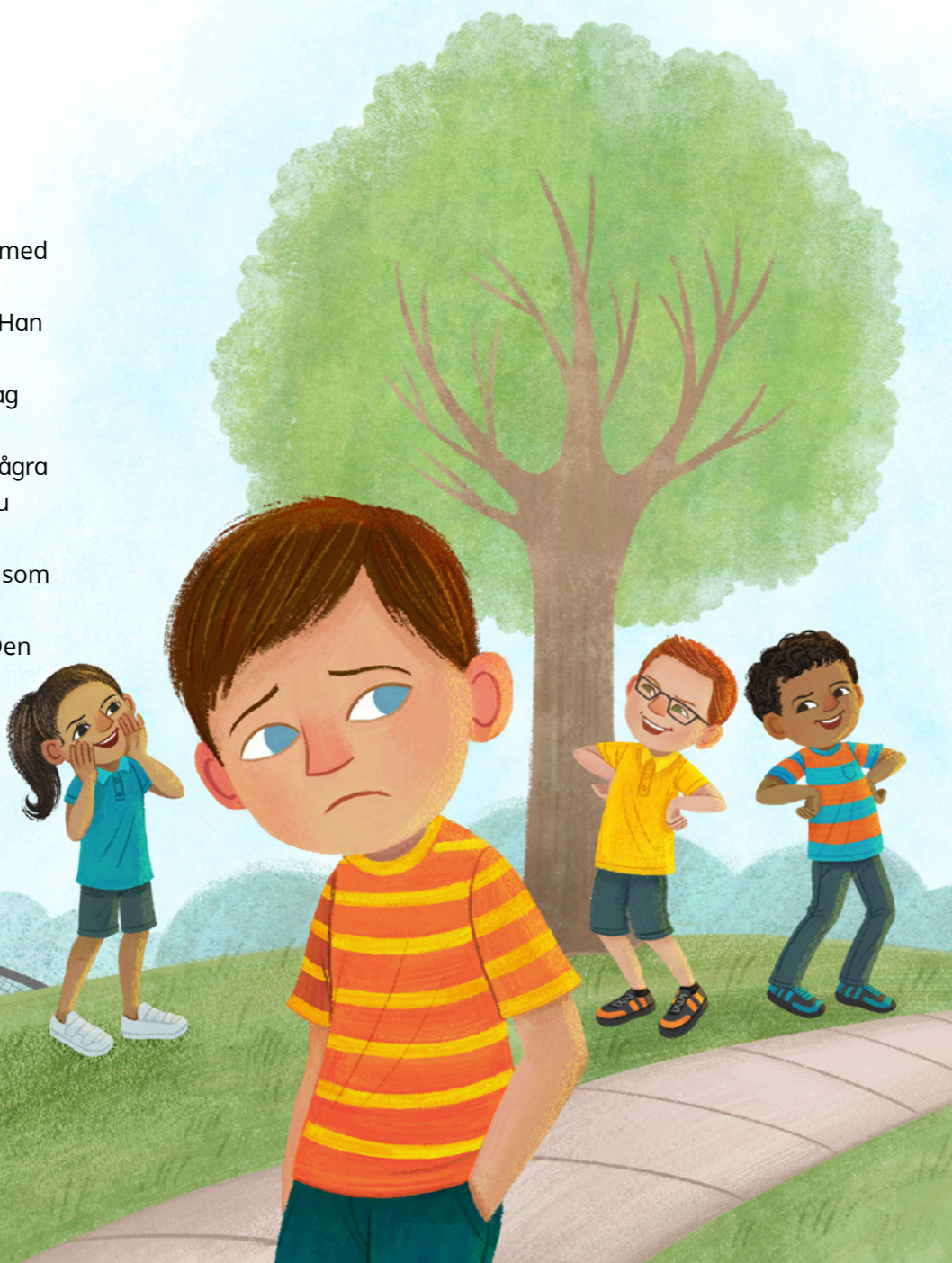
Hunter sprang genom parken med sina vänner. Han log när han kände vinden susa förbi honom. Han kände sig så snabb och lätt!

Kyle nuddade staketet först. "Jag vann!" ropade han.

Hunter kom fram till staketet några sekunder senare. "Inte rättvist! Du startade först."

"Precis", sa Miguel. "Vi ser vem som kommer först till trädet!"

Hunter började springa igen. Den här gången nuddade han trädet först. Men Miguel var precis bakom honom.

"Jag vann!" sa Miguel.

"Nej, Hunter vann", sa Piper.

"Ja", sa Kyle.

Miguel lade armarna i kors.

Sedan sa han ett fult ord.

De andra barnen skrattade.

Miguel sa ordet igen och de skrattade lite till.

Hunter blev ledsen. Han visste att det ordet inte var bra att säga. Men han ville inte bli retad. Han sa ingenting.

Piper sa ett annat fult ord. Sedan sa Kyle ett till.

"Nu får du säga ett, Hunter", sa Kyle.

"Ja, kom igen", sa Miguel. "Säg ett nytt svärord."

Hunter drog ett djupt andetag. "Jag säger inte sådana ord."

"Att säga ett enda ord är inte farligt", sa Kyle.

"Jag vill inte det", sa Hunter.

"Är du rädd, eller?" skrattade Miguel.

Det hettade i ansiktet på Hunter. "Jag går och leker någon annanstans."

Resten av barnen fortsatte skratta och säga fula ord. Hunter ville därifrån. Parken kändes inte rolig nu. "Vi ses senare", mumlade han.

Hunter satte händerna i fickorna och gick sakta förbi alla de andra barnen. Han kände sig inte snabb och lätt längre. Han kände sig nedtyngd.

Han hittade mamma och pappa sittandes på en bänk. Pappa lade ner sin bok. "Hur är det?"

Hunter ryckte på axlarna. "De började säga fula ord. Det ville inte jag göra, så jag gick."

Mamma log. "Det var modigt."

"Vi är stolta över dig", sa pappa. "Det är svårt att göra bra val när människor omkring oss inte gör det."

Hunter suckade. Han var glad att han hade valt rätt, men det kändes ändå inte bra.

"Vill du gå hem?" frågade mamma.

Hunter funderade på det. "Inte än", sa han. Han tittade mot en annan grupp barn som lekte med linbanorna. "Jag går dit bort."

När Hunter var på väg dit vinkade en av pojkarna åt honom. "Hej, jag heter David."

"Jag heter Hunter. Får jag åka med dig?"

"Javisst!"

Hunter åkte linbana och kände vinden susa förbi. När han lekte med David och de andra kände han sig snabbt och lätt igen. Han hade gjort det rätta, även om det var svårt. Han var glad att han hade gjort rätt val. ●

För att lära dig mer om att göra bra val kan du läsa Mina evangelieideal längst bak i din *Handledning för barn*.